

کتاب کوچک ۱۱۱

زمان می‌گذرد

[نمایشنامه]

دبیرد آیوز

برگردان: لرناک رنجی

انتشارات نیلا

آیوز، دیوید Ives, David

زمان می‌گذرد / نوشته‌ی دیوید آیوز؛ برگردان روناک رنجی.

تهران؛ نیلا، ۱۳۹۶.

۲۴ ص -- [قلمرو هنر ۲۹۱؛ کتاب کوچک ۱۱۱؛ زیر نظر ح. مجابی]

ISBN: 978-600-122-110-1

فهرست‌نویسی بر اساس اطلاعات فیپا.

عنوان اصلی: Time flies

نمایشنامه‌ی امریکایی -- قرن ۲۰ م.

الف. رنجی، روناک، مترجم

۱۳۸۹ ز ۸/۹ ی ۳۵۵۱/PS

۸۱۲/۵۴

کتابخانه‌ی ملی ایران ۲۲۷۲۲۴۷

انتشارات نیلا

قلمرو هنر [۲۹۱] (۵۷) سیبانه پور و (۲۷۶۱)

زیر نظر حمید امجد

زم'ن می‌گذرد

دیوان آبر

برگردان: بیاک زنجی

برابر خوانی با متن اصلی: ل. شیرمرد

با سپاس از همکاری محمد چرم‌شیر، نجمه اسعدی، خانم والی شهره شفیعی، حسین رحیم‌پور

طراح جلد: اردشیر رسته

چاپ یکم: ۱۳۹۶

شمارگان: ۲۲۰۰ نسخه

چاپ و صحافی: سیروس

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۱۲۲-۱۱۰-۱

ISBN: 978-600-122-110-1

هر گونه نقل و استفاده و اجرا از این نمایشنامه بسته به اجازه‌ی کتبی ناشر است.

www.NilaBook.com

Nila@NilaBook.com

www.instagram.com/NilaBooks

تهران - صندوق پستی ۱۹۵۸۵/۷۵۵ - تلفن ۶۶۷۳۴۲۹۸

نیویورک: آیوز سال ۱۹۵۰ در شیکاگو، امریکا، به دنیا آمد. در دانشگاه وورثوسترن و کالج نمایش بیل درس خواند، و فاصله‌ی سه ساله میان این دو دوره - صیال را با کار در مجله‌ی فارین افرز گذراند. نخستین نم‌شنامه‌ییش را در اوایل دهه‌ی ۱۹۷۰ در نیویورک عرضه کرد: کریاس (۱۹۷۲) و رویه قدیس (۱۹۷۵). با این حال از اواخر دهه‌ی هشتاد بود که با سلسله‌ای از کمدهای تک‌سرده‌ای‌اش نظر منتقدان را به خود جلب کرد: همه چیز طبق برنامه؛ نقطه‌ای از زندگی اولیاء. از مشهورترین کمدهای تک‌پرده‌ای بعدی آیوز، که به تدریج به نام محبوب دانشجویان و پای ثابت کارگاه‌های آموزشی و جشنواره‌های تأتری تبدیل شده‌اند باید این‌ها را نام برد: مسئله‌ای نیست؛ حرف، حرف، حرف؛ فدای این منم، دگا؛ دیر و دور؛ مرگ تروتسکی به چند روایت؛ زبان جهانی؛ هیچ باستان؛ پیشنهادی، یا هنر فوگ؛ هفت صورت غذا؛ سادگی زبان انگلیسی؛ یک جور آدم منحصر به فرد؛ کولاک؛ ونوس خزپوش؛ به نمایش سرعت بده (هجویه‌ی بر مابین‌نامه‌های دیوید مانت)؛ موزیکال فیلیپ گل‌س یک قرص نان می‌خورد (هجویه‌ی بر موسیقی فیلیپ گل‌س)؛ اورشلیم جدید (درباره‌ی زندگی و روابط باروخ اسپینوزا).

از نیمه‌ی دهه‌ی ۱۹۹۰، زمانی که به اوج شهرتش در مقام کمده‌نویس رسیده بود، شروع کرد به طنزنویسی گهگاهی برای نشریاتی مثل نیویورکر و

نیویورک تایمز. در این هنگام البته به تجربه‌هایی جز نگارش کم‌دی تک‌پرده‌ای نیز دست زده بود؛ مثلاً نوشتن اپرا (نخستینش: **باغ نهان** - ۱۹۹۱؛ که سرآغاز اقتباس‌های موزیکال او از متون ادبی یا تأثیری برای اجرا در برادوی بود)، نمایشنامه‌ی بلند (**دُن ژوان در شیکاگو**، **نشانی سرخ**، **شوخی لهستانی**)، و ژمان برای کودکان (مثلاً **موسیو ایک** - ۲۰۰۱؛ و **مکتوب** - ۲۰۰۵).

دیوید آیوز اکنون با همسرش مارتا در شهر نیویورک زندگی می‌کند و تازه‌ترین نمایشنامه‌هایش اقتباس‌هایی از کم‌دی‌های فرانسوی قرن هفدهم بوده‌اند: **دروغگو** (اقتباس از **پی‌یر گرنی**) و **مدرسه‌ی دروغ** (اقتباس از **مولییر**).

مثلاً اغلب آثار آیین نمایشنامه هم سرشار از بازی‌های زبانی‌ست؛ از بازی با نام‌های آپریل و می / ماه‌های بهار / نیز نام‌هایی دخترانه)، نام‌های **موراس** و **ویرژیل** (شاعران روم باستان) معانی چنانچه‌ی نام فیلم‌ها و برنامه‌های تلویزیونی و نام‌های مرتبط با دنیای حشرات، تا نام خودِ نمایشنامه (**Time flies**) که هم معنای «حشراتی با عمر مشخص و محدود» می‌دهد، و هم بدین معناست که «زمان از چنگ می‌گریزد».